

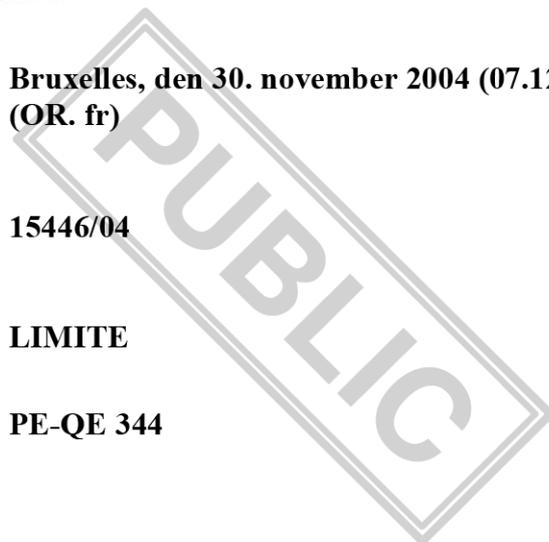
RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 30. november 2004 (07.12)
(OR. fr)

15446/04

LIMITE

PE-QE 344

**FORELØBIGT UDKAST TIL SVAR PÅ SKRIFTLIG FORESPØRGSEL
E-2374/04 fra Frank VANHECKE, indgået den 15.10.2004**

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: medlemsstaternes faste repræsentationer

Vedr.: "Manglende narkotikaklausul i associeringsaftalen mellem EU og Marokko"

1. Nedenfor følger til delegationerne

- ordlyden af den skriftlige forespørgsel,
- et foreløbigt udkast til svar udarbejdet af generalsekretariatet.

2. Hvis der ikke er modtaget bemærkninger fra delegationerne inden **10 arbejdsdage** fra dato, vil det foreløbige udkast til svar blive forelagt De Faste Repræsentanters Komité (1. afdeling) og Rådet til godkendelse.

I modsat fald vil delegationernes bemærkninger blive behandlet i Gruppen vedrørende Almindelige Anliggender.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2374/04

af Frank Vanhecke (NI)

til Rådet

Om: Manglende narkotikaklausul i associeringsaftalen mellem EU og Marokko

Marokko er en af verdens største producenter af cannabis (47.000 t. årligt) og den største eksportør af hash til Europa. FN's narkotikaagentur (United Nations Office on Drugs and Crime/UNODC) konstaterer, at en fjerdedel af landbrugsområdet i Rif-bjergene beherskes af en "cannabisindustri", der stadig ekspanderer. Den 8. september 2004 advarede Antonio Maria Costa, en af de ledende personer i UNODC, om den globale dimension af den marokkanske cannabisproduktion, den deraf følgende internationale kriminalitet og de alvorlige sundhedsrisici (Afril News, 8. september 2004).

I kampen mod narkotika er det afgørende, at EU profilerer sig uden for medlemsstaternes grænser. Et af instrumenterne er ifølge den danske justitsminister, Lene Espersen, indsættelse af en såkaldt narkotikaklausul i aftaler mellem EU og tredjelande (Det danske EU-formandskab i 2002, 'European action against drugs', 14 september 2002).

Social-geografen Paolo De Mas, der i almindelighed betragtes som en af de bedste kendere af Marokko, konstaterede allerede i 1995, at der i Marokko definitivt er indledt en dobbelt proces, hvor kriminelle kredse infiltrerer magten og magtdannelsen. Ifølge De Mas bør Marokko derfor regnes til de såkaldte "narkotikastater". Det fremgår af ovennævnte FN-undersøgelse, at to tredjedele af landbrugerne i Rif-bjergene dyrker cannabis. De marokkanske myndigheder nægter at strafforfølge disse mennesker.

Associeringsaftalen mellem EU og Marokko blev undertegnet den 26. februar 1996. Kun menneskerettighederne og respekt for demokratiske principper indgår i aftalens "væsentlige elementer". I modsætning til Cotonou-aftalen er "bekæmpelse af korruption" og "god regeringsførelse" i denne aftale ikke væsentlige elementer, der kan give anledning til sanktioner. Er Rådet enig med Paolo De Mas? Har en "narkotikaklausul" - uanset i hvilken form og uanset indhold - aldrig indgået i forhandlingerne? I benægtende fald, hvorfor ikke? Mener Rådet, at de marokkanske myndigheder bekæmper narkotikaproduktionen tilstrækkelig effektivt? Hvilke muligheder har Rådet for at lægge pres på de marokkanske myndigheder?

SVAR

på skriftlig forespørgsel E-2374/04

fra Frank VANHECKE

Rådet er meget opmærksomt på det problem, som det ærede parlamentsmedlem nævner.

Associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Marokko, der blev undertegnet den 26. februar 1996 og trådte i kraft den 1. marts 2000, indeholder i artikel 62 en særlig bestemmelse vedrørende samarbejde om narkotikabekæmpelse, der kan anses for at være tilstrækkeligt retsgrundlag. I denne artikel defineres samarbejdsområderne og gennemførelsesmetoderne meget detaljeret.

Samarbejdet, som det defineres i aftalens artikel 62, tager sigte på at øge effektiviteten af narkotikabekæmpelsespolitik og -foranstaltninger til at modvirke og bekæmpe produktion, tilførsel af samt ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer. Det tager ligeledes sigte på at eliminere ethvert ulovligt forbrug af disse stoffer.

I henhold til artikel 62 fastlægger parterne sammen i overensstemmelse med deres respektive lovgivning passende strategier og metoder for at nå disse mål. Associeringsaftalen indeholder også bestemmelser om udarbejdelse og gennemførelse af programmer for alternativ udvikling af områder, hvor der foregår ulovlig dyrkning af narkotikaplante, eftersom produktionen hovedsagelig foregår i de underudviklede og fjerntliggende områder i det nordlige Marokko.

Ud over det samarbejde, der er kommet i stand på disse områder, nedsatte Marokko og Den Europæiske Union i 2003 en række tekniske underudvalg, der skulle fremme gennemførelsen af de prioriteter, der er fastlagt inden for partnerskabets rammer, herunder et underudvalg vedrørende retsvæsen og sikkerhed. På dette underudvalgs første møde den 29. januar 2004 blev samarbejdet på narkotikaområdet drøftet indgående. Marokko erklærede sig rede til at samarbejde i bevidstheden om problemet og de konsekvenser, det medfører, men det anmodede om europæisk og international støtte og om, at problemet ansues ud fra et samlet og sammenhængende perspektiv.

På baggrund af naboskabspolitikken vil samarbejdet blive uddybet yderligere. Ifølge den handlingsplan vedrørende naboskab, der er ved at blive udarbejdet, og som indeholder de prioriteter, de to parter sammen har defineret for de kommende år, skal bekæmpelsen af narkotika styrkes, navnlig gennem iværksættelsen af artikel 62, stk. 3, i associeringsaftalen vedrørende interventionsområderne og styrkelsen af den samlede nationale strategi på narkotikaområdet med foranstaltninger til begrænsning af efterspørgslen og udbuddet og en indsats for regionsudvikling.
